

Infants i parla

Aprendre a parlar és una de les coses més **complexes i importants** que fan les criatures en la primera infància. La parla diferencia l'espècie humana de la resta d'animals. Sense llengua, ni raonaríem ni enraonaríem. És una de les capacitats més extraordinàries de l'ésser humà i és una progressió que cada nen assoleix al seu ritme.

El “desenvolupament mental extraordinari” que ho permet es produeix com a conseqüència tant del que l'infant porta dins seu com del que percep al seu voltant, els “agents ambientals”; és a dir, “gràcies a la base genètica que el nen porta del néixer, juntament amb l'exposició de models lingüístics correctes i l'establiment de situacions” per posar-los en pràctica. El llenguatge no és l'únic que prospera en un infant que creix, però sí que és l'eina de comunicació fonamental de què disposa i un **element clau per al seu esclat cognitiu**; la millora de la parla progressa “en paral·lel i en interacció” amb el sistema nerviós, l'aparell auditiu, el pensament, l'inconscient, les relacions i les emocions.

Aprendre a parlar és una de les coses més complexes i importants que es fan en la primera infància. El desenvolupament adequat [del llenguatge] és decisiu per a l'**estructuració del pensament i l'acció de l'infant, per estructurar i regular la seva personalitat i el comportament amb els altres**. De la mateixa manera, és el **vehicle fonamental per a la interacció social**, per a l'establiment de les relacions socials i el desenvolupament de l'afectivitat.

Estimular que aprenguin a parlar

Es recomana:

- Parlar a poc a poc i de manera clara.
- Parlar tan sovint com sigui possible.
- Parlar correctament, sense imitar la seva manera de parlar.
- Donar-los temps sense posar-nos nerviosos.
- Marcar torns d'intervenció en les converses.
- Adaptar la llargada dels enunciats a la capacitat del nen.
- Sempre que iniciï una conversa, intentar que es mantingui.
- Valorar les seves manifestacions de manera positiva.
- Reforçar el seu progrés i donar-li el model adequat.
- Capgirar les seves preguntes.
- Parlar amb ell, jugar amb ell, llegir-li contes, dibuixar...
- Triar una activitat que el faci parlar.
- Fer-li preguntes sobre coses que passen en la seva vida quotidiana.
- Després de fer una activitat interessant, comentar amb ell tot el que ha passat.
- Utilitzar preguntes obertes.
- Verbalitzar al màxim totes les accions que es facin amb ell.

- No protegir-lo massa.

¿Tots els infants aprenen a parlar de la mateixa manera?

Els nens **segueixen ritmes i procediments diferents**, el desenvolupament lingüístic no està garantit i existeixen diversos factors poden condicionar-ne l'aparició o la velocitat. **Perquè tot plegat rutlli com cal, calen estímuls**: Fa falta una estimulació adequada mitjançant la interacció i el joc, que permeti adquirir les destreses visuals, auditives, tàctils, motrius, cognitives, socials, etc., necessàries i precursors del llenguatge.

Tot i que cada nen és un món també en aquest aspecte, **el perfeccionament de la parla sol seguir unes etapes comunes. Durant els tres primers anys el creixement i la maduració cerebral afavoreixen un gran salt endavant**: És quan hi ha més possibilitats d'efectuar l'aprenentatge amb naturalitat, rapidesa i eficàcia. Cal saber-ho i aprofitar-ho.

Prop d'un 7% dels nens tenen algun problema de llenguatge

I què s'hi pot fer? Adonar-se a temps d'una incidència pot ajudar a minimitzar-ne els efectes. **És molt important la detecció i intervenció ràpida.**

Els especialistes en el desenvolupament del llenguatge són els que han de considerar si es tracta d'una dificultat pròpia del procés evolutiu o si cal intervenir-hi.

Text adaptat de: Diari ARA Criatures

Marian Obrador Mas

Psicòloga Col. nº 23519

Departament Psicopedagògic

Escola Infantil Magnolia, Barcelona.